

Hokejové vzpomínání....

V letošním roce slaví československý hokej 80 let od zahájení první hokejové soutěže v tehdy společné republice . Přenesme se tedy do této doby. V Evropě byla překonána hospodářská krize a schyluje se k druhému válečnému konfliktu v tomto století. Přesto lidé i v této velice složité době na počátku třicátých let věnovali pozornost nově se rozvíjícímu sportu - hokeji. Pro nás tuto dobu úžasně a neopakovatelně zachytil pan František Bureš z čp. 37, z jehož dvou publikací „40 let ledního hokeje na Veselí,, a „60 let ledního hokeje na Veselí,, jsem čerpala informace pro toto povídání.

V rozhlase, který v té době vlastnil jen málokdo, přesněji řečeno, na Veselí ho vlastnil jediný majitel a to Mládkovi v čp. 71, se poslouchaly zápasy československého národního mužstva v bojích o titul mistra Evropy nebo světa. Obzvláště když v roce 1933 získal tým ČSR v Praze na Štvanici na prvním stadionu s umělou plochou u nás právě titul Mistra Evropy a v pozdějších letech se umísťoval pravidelně na stupních vítězů, vyvolalo to vlnu zájmu o tento sport na všech úrovních, tedy i mezi veselskou mládeží. Podmínky k tomu byly na Veselí skvělé, tři rybníky, z nichž se využívaly dva - Návesník a Kuchyňka, umožňovaly bruslení po celou zimu, pokud to počasí dovolovalo. Jak takové bruslení tehdy vypadalo, je pro nás dnes už jen pohádka, možná i neuvěřitelná. Tehdejší kluci používali místo hokejek zahnuté větve z olší a vrb, místo puku stačil podpatek od bot, kámen, dřevěný špalíček, branky nahrazovaly položené kabáty. Myslím, že bude dobré uvést i pár jmen tehdejších průkopníků hokeje na Veselí, kteří mají mezi námi své potomky - Rudolf Hývl čp. 33, František Dvořák čp.25, Václav Onesorek čp. asi 61- není uvedeno, Josef Zima čp. 72, Josef Bábovka čp. 32, Václav Pardus čp. 28 a zřejmě i další. Teprve v polovině 40. let se začínají objevovat první brusle - kolumbusky(nízké nože měly zahnutou špičku, která nebyla uchycena k botě), později na šeksnách (celý nůž byl už uchycen k botě) a pak i na kanadách. Velkou zásluhu na rozvoji veselského hokeje měla také poradenská činnost Oldřicha Tučka z Prahy, který jezdil velice často na Veselí k Hetychovům do čp.13. Učil mladé Veseláky bruslit, pravidla hokeje a další potřebné dovednosti. To vše se pak zúročilo ve výsledcích zápasů veselského týmu. První zápasy byly přátelské s okolními vesnicemi a vesměs úspěšné. Nutno podotknout, že každý hráč hrál v tom, v čem běžně chodil, zpočátku neexistovala žádná hokejová výstroj, a to ani u brankářů. Jediné, co

měli, byla vyřazená valská fotbalová trička obarvená na hnědo s bílými pruhy. A tak bylo velikým pokrokem, když do sezony 1937/38 byla brankáři zakoupena brankářská kukla, filcová zástěra (za peníze získané ze sběru žaludů a kaštanů) a jednoduché chrániče si pak Václav Marek koupil sám. Jak vidno, i financování bylo složité, většinou založené na darech, brigádní činnosti a příspěvcích od fanoušků i samotných hráčů. Touto sezonou vlastně začal už organizovaný hokej na Veselí. Na tomto základě byl pak 2. prosince 1939 založen hokejový odbor mládeže. V sezoně 1939/40 se už hrálo podle platných pravidel, na nalajnovaném hřišti vymezeném prkennými mantinely, s dřevěnými brankami a v nových dresech - pletené hnědé svetry s červenými pruhy, khaki kalhoty a modré stulpny s bílými pruhy. Většina utkání byla stále přátelská nebo turnajová. Hrálo se na Návesníku, zázemí pak bylo u Čapských v čp.5 nebo na Kuchyňce, a pak posloužila za šatnu truhlářská dílna pana Františka Synka čp. 22. Ten také hráčům zdarma brousil brusle a za příznivé ceny vyráběl hokejky. V roce 1940 byla zahájena celookresní soutěž a Veseláci se ze 16 mužstev probjovali se Semínem až do finále. Vítězné finále ale tehdy oběma týmům uplavalo stejně jako led, takže vítěz nemohl být vyhlášen. V další sezoně byla příroda už k hokeji milosrdná a naši hráči tentokrát už soutěž dohráli a vyhráli. Zajímavostí je složení sestavy - brankář Václav Marek čp.24, obránci Václav Pardus čp.28 a Stanislav Tyler čp.52 hráli celý zápas, první útok Josef Dolan čp.39(dnes již neexistuje, stavení stálo vedle dnešního čp. 30), Zdeněk Zima čp.72, Procházka Ladislav čp.35, druhý útok Marek František čp.24, Jánský Jaroslav - hájenka u hřbitova, Jan Daněk čp.14. Válečné období přineslo i do Veselí své útrapy, někteří z hráčů museli nastoupit na nucené práce, V. Pardus dokonce do koncentračního tábora. Zatčen byl i O. Tuček, který 8. 3. 1943 v Osvětimi zemřel. Hokej se tedy hrál s velkými problémy, protože účast hráčů byla velice nejistá.To už ale byl HC Veselí členem Východočeské hokejové župy.

Ihned po skončení 2.světové války se s velkým nadšením připravovala účast v sezoně 1945/46 i se všemi navrátivšími se hráči, během dalších let byla pořízena nová výstroj (např. zelené svetry), osvětlení hřiště. Ovšem i nová doba přinášela nové starosti zejména v hráčském obsazení, protože mladí chlapani museli nastupovat na základní vojenskou službu, a tak byl hráčský kádr velice často doplňován přespolními hráči. Ale hrálo se stále a navíc s převážně velice dobrými úspěchy .

V r. 1948 se na přechodnou dobu klub HC Veselí přejmenoval na hokejový oddíl Sokola Veselí, mateřská jednota Choltice. V roce 1952 je hokejový oddíl veden jako „ sokolský kroužek při ČSM Veselí. V závěru r. 1953 je na Veselí založena Tělovýchovná jednota Sokol Veselí, pod níž spadá oddíl volejbalu, stolního tenisu a neaktivnější oddíl ledního hokeje.

V této době už hráči nejezdili na zápasy ani na kolech, ani na valníku s koňským povelcem, nýbrž na valníku s plachtou taženém traktorem místního JZD. Veselí stále hrálo okresní přebor, dokonce se i vzdalo postupu do vyšší soutěže, docházelo k mnoha kuriózním situacím, jako např. 14.2.1954 musel od svatební hostiny nastoupit František Hývl čp.73 nebo v jiném případě se na zápas sešly tři týmy apod.

Koncem 50. a na počátku 60. let celá řada vesnických týmů s hokejem končí. Hlavním důvodem byly mírnější zimy a nedostatek ledu, ubývání nadšení a obětavosti fandů i hráčů. S těmito problémy se potýkal i hokej na Veselí. V sezoně 1962/63 hrál náš oddíl také naposledy, ale naštěstí jen dočasně. Hokej byl sice v útlumu, ale paradoxně se v tuto dobu na Veselí objevil největší hokejový talent Pepa Vorel čp.63. Náhodně ho uviděl hrát na Návesníku trenér dorostu Tesly Pardubice pan Sekera a ještě týž večer Pepa trénoval v Pardubicích. Ale to už je jiný příběh, o kterém bylo psáno ve Veselském zpravodaji v prosinci 2015.

Nové vzkříšení ledního hokeje na Veselí přinesl r. 1970, kdy včele TJ Sokol působil Josef Liška čp. 21, rovněž agronom JZD Letka v Cholticích, což bylo velice důležité, neboť právě JZD poskytlo hokejistům půjčku na rozjezd, kterou hráči a fanoušci odpracovávali na příležitostných brigádách pro JZD. Dalšími funkcionáři byli Vincenc Nedbal čp.56, Josef Dvořák čp.89 a další obětaví nadšenci a příznivci ledního hokeje. V soupisce mužstva byli :

Ais Milan čp.83, Bažant Miloslav (Klenovka), Bořek Stanislav čp.84, Červa Karel (Valy), Dobrovolný Miroslav (Valy), Dvořák Josef čp.89, Havránek Vlastimil (Choltice), Horák Pavel (Choltice), Hývl Josef čp.33, Kaplan Václav čp.97, Kobera Jaromír čp.87, Kočí Petr čp.16, Král Jindřich čp.82, Kohler Vladimír čp.97, Marek Vladimír čp.31, Nedbal Jiří (Valy), Nedbal Petr čp.56, Nedbal Vincenc čp.56, Pavlík Josef (Valy), Pilný Jiří (Valy), Procházka Stanislav čp.91, Vorel Petr čp.86, Weihrauch Jaroslav (Přelouč).

Veselí hrálo okresní přebor, ale všichni zúčastnění tohoto přeboru se potýkali se zásadním problémem - mírné zimy a tudíž nedostatek ledu. Z tohoto důvodu došlo k převratné změně, když v sezoně 1974/75 OV ČSTV zafinancoval odehrání jednoho kola na zimním stadionu v Pardubicích. A tak se veselský hokej poprvé dostal na umělou ledovou plochu. Veselský hokej obsazuje povětšinou 2. místa. Sezona 1976/77 se odehrála již celá na „zimáku„. Veškeré náklady hradil Okresní svaz ledního hokeje v Pardubicích. Mužstvo v této době vedli Vincenc Nedbal a Václav Horák st.

V dalších letech se hrálo nejen v Pardubicích ale také v Chrudimi. Veselský hokejový tým hrál pohárové zápasy a zápasy okresního přeboru, kde se umísťoval s proměnlivými úspěchy - někdy první, někdy poslední.

V roce 1980 oddíl hokeje získal klubovnu na OÚ na uskladnění výstroje.

Úspěšná byla sezona 1983/84, kdy Veseláci svoji soutěž vyhráli. O 1. místo ve 12členné skupině se zasloužili: Milan Ais, Miloslav Bažant, Josef Dvořák, Václav Horák ml., Vlastimil Horák, František Hývl, Milan Hývl, Zdeněk Mládek, Miroslav Váca, Jaroslav Volejník, Jaroslav Vorel, Petr Vorel, Jiří Vorel, Pavel Zima, Zdeněk Zelený

V roce 1990/91 byl obnoven původní název HC Veselí.

Přes všechny potíže veselský hokej žije i v jubilejní sezoně 1996/97 a Veselí slaví 60 let veselského hokeje. V této době za naše mužstvo hráli:

Adamů Petr (Pardubice), Bartoš Jaroslav(Vlčí Habřina)

Čapek Jan(Jeníkovice), Černohubý Jiří(Pardubice), Danihelka

Miloš(Mělice), Danihelka Pavel čp.106, Horák Václav čp.58,

Horák Vlastimil(Heřmanův Městec), Jelínek Libor(Pardubice)

Jelínek Petr(Svítkov), Kočí Jan(Svinčany), Kopecký Jaroslav

(Mělice), Mach Stanislav(Heř.Městec), Mládek Jiří čp.101,

Provazník Milan(Kojice), Vachek Michal(Klenovka), Veselý Pavel

(Klenovka), Volejník Jan čp.71, Volejník Jaroslav čp.71, Volejník

Martin čp.71, Vorel Petr čp.110, Voldán Petr(Pardubice),

Voříšek Radek(Pardubice), Zima Pavel čp.32, Zelený Zdeněk st.

(Stojice), Zelený Zdeněk ml.(Stojice), Matula Lukáš čp.23

Veselský hokej se v 90. letech dostával stejně jako hokej jinde do vážných existenčních problémů, zejména ve financování ale pak i v hráčském obsazování. Hrál stále více hráčů cizích, dokonce až z Prahy, což působilo nemalé potíže. Navíc narůstaly problémy s pronájmem zimního stadionu. Proto bylo 28. prosince 2001 rozhodnuto o definitivním ukončení ledního hokeje na Veselí.

V současné době už žijí pouze dva pamětníci začátků - p. Miroslav Nedbal čp. 65, se kterým se budeme na Veselí určitě ještě dlouho potkávat a zapisovatel celé veselské historie, nejen hokejové, p. František Bureš, kterému již zdravotní stav nedovoluje, aby mezi Veseláky zašel a kterého tímto za všechny zdravím a děkuji za celoživotní veselský patriotismus a fandovství veselskému dění. Je stále ale dost těch, kteří pamatují doby o něco málo pozdější, kteří měli to štěstí si ještě veselský hokej i zahrát. Pro ně je toto malá připomínka dob slávy i proher veselského hokeje a pro vás mladé či nové občany Veselí pak kousek povídání z historie naší obce.

A že se k ní můžeme takto vracet je především zásluha takových nadšenců, jako byl pan Bureš, který vše do detailů zaznamenával, a proto bude nejlepší, když si přečtete přímo jeho vyprávění.